

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

פולטין. רמירדייתו.
המשקין מדופק החיטון,
זעל"ו טרשטט"ש, וכיון
רמדיית ודאי זעלי והואיל
זעלי שוב אינן פולטין,
החמורה הטיה על כלי
חרס שכוון שזעל אינו יוצא
מדי דפיו לעולם, שהרי
בכלי עץ ומתכות כתב לך
שטף, תעצרו בלש, ומורק
שוטף, אלז בלש חרס
יטכר (פסחים 7).

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה. לד.

שאינו יוצא מיד רופנו לעולם. תימה נהדרינהו לכבשונות כדאמר פ' דם חטאת בוצצים (דף לו. וס' ד"ה אלא) גבי כלי חרס של מקדש ומשני לפי שאין עושין כבשונות בירושלים הא לאו הכי ע"י החזרה בבכשן יוצא ואור"ת דאין זה נחשב יוצא (א) דלדרכה כלי אחר חשבין ופינ' חדשות בלו כלאן וא"ת כיון דחשיב כלי אחר א"כ תנור וכירים יתכן דלמחר רחמנא למה ליהדרינהו בבכשונות וואומר ר' שמשון משנ"ץ דודאי גבי קדרות של חרס דאין דרכן בהיסק כי מחזיר להו בבכשן שיך למימר אלו אחריהם הם אבל תנור וכירים שאיסורן בלו ע"י היסק אין יוצא בהחזרת חרס דאין לכבשן (א) ולא נקרא כלי חרס: ר"ע איקלע לגיגוך.

[illegible][illegible]

החרצנים והזוגין: בזמנן פרק ג' מינים (דף לז): פליגי תנאי איזה נקרא חרצן ואיזה נקרא זג אם הקליפה או הגרעינין והתגרסו מורכב כר' יוסי ^ו דלמר זג הוא הקליפה דמתרגמין מחרצנין ועד זג מפורצנין ועד עילורין והקליפה החיצונה הנסחטת היא שראויה לעזור והיזר ר' יוסי סימן לדבר במשנה זוג ועינבל כי הזוג הוא מבחוץ והעינבל מקשקש בתוכו וכן פשטון מתרגמין זוגא שפסעמון הוא החיצון שהעינבל בתוכו וכן סתם התלמוד קורא הפנימין חרצן עד שזרע חטטו ושעורה וחרצן (חולין דף צב:) והגרעינין הוא הזרע: **דורדיא דארבאי**: שם שמים של עובדי כוכבים הר"ר אפרים האי אומר כי שמכרם שמיים שנתביצשו בתגור מועיל להם כמו המתנה כ"ד"ז **דש** ומוחק כן המיר של עובדי כוכבים שנתמך שמיים יין שנתביצשו בתגור ור"מ הקפיד עליו ואמר כי מה שחשבו התלמוד דורדיא לאחר י"ב חדש היינו לאחר שנתמדו במים כמו שרגילים העולם לעשות כדמוכח פרק המוכר פירות (חולין י"ז: י"ז) דקמתי אחד שמי יין כו' ומפרש רמא תלתא ואחא ד' כו' וכן פ' אלו עוזבין (פסחים דף קז: צג:) גבי תמד קאמר הא בזרוקא הא בפורצני תמד שעושין משמרים קורא רווקא כי על שם השק שמימין זו השמרים לתמדן נקרא כן כדלמרי' רווקי דלרמאי וקודם שנתמדו השמרים נקראים בל' התלמוד שמי' כי ההיא דפ' המפקד (ב"מ דף ק"ז: ט:) דקאמר ^א (הא) גולפי ושמיא ואחר שנתמדו נקראו דורדיא ואהבו מיירי הכא להמירן לאחר י"ב אחדשים דליכא תרמי לטיבוחא שכבר נתבטל טעמם במים וגם עבר עליהם י"ב חדש וכן פורצני נמי דשרי לאחר י"ב חדש הם החרצנים לאחר שנתמדו אבל שמיים שלא נתמדו אין שום דבר מועיל להמירן והעיסה שנתחממה בהם קודם שנתמדו תלמודם גולסם אקורה א"כ בתוך י"ב חדש אין שכללם תמודא אקורים ואפי' באלף לא צטלי כיון לטעמלא עבד כדלמרינן ^ב (פסחים דף ק"ז: ט:) הנה לאשור ותצלין לטעמלא עבדי ולא צטלי ואין להמיר וכמא ר"מ והמודה יורה בכן סודר ומורה ועלי יערה רוח הבורא ובתוספתא תניא שמיים שיבשו אקורים בהנאה:

אבטא

עין משפט
נר מצוה

קח א מיי פֿאַ מהלֿ
 עמיות הלכה יג
 סמג עשן א טור ש"ע א"ח
 סימן תקסב ענין י:
 קט ב מיי פֿאַ מהלֿ
 מנכלות אסורות
 הלכה טו סמג לאון קמח
 טוש"ע י"ד סי' קלה סעי'
 נז:
 קי ג ד מיי שם הלכה
 טז סמג שם טוש"ע
 י"ד סי' קגב ענין יד:
 קיא א מיי שם הלכה טו
 סמג שם טוש"ע י"ד
 סי' קלה ענין נז:

רבינו חננאל

דיוקן דמדיתי עליו
והותרה העידה על כל
שטח שאנו יוצא מיד
דופי לטרול. ומקדשן
ממריר קנא מין נסך דרמשן
וכי חתא חמץ בנזן כסס
דאורייתא יין נסך מדרבנן
והא על דהקנן קנא
דאורייתא [תקנן] אל
נסך תשמישו בצונן
עסבא ליה בששוקר;
תקנא שאל חי ארמקנא
הלכטא מחננין לשעות.
כבר פירשנו במסכת
תענית: וקנניס על
עובדי כוכבים להחזי"ב
חודש מותרין בקנניס
ומפתין ששריה זיפתן.
ואחרין כן תשמענה בל
עוד כוכבים בל דפי
בתלמוד א"י (ב) אמר
הכמיל על יין זפת וכן
הכמיל. ושאנין מותרין
ממלאן מיס. ומערך
שלשה ימים כי: וישמיש
משנה רבנו ב' ימי
המלוואים בחלוק שאין
עליו אפרא. פי' ארמא
אל: עלם: וירושלמי
הורה ר' יימיה בלן
תפריא רבבייא בלן
מיס ומערך מעל לעת
א' ימים ושר. בהרות
קנניס על חוש שאין
מוזפפת: ארמא איתבר
זיקה וקוביליה שראול
הלמריה דרידה איתבר
רבנן ממלאור (י"ן) מיס
ומערך מעל לעת א'
ימי ומור. ר' יעא' אזל
לגור אמא ויתקן זפתין
עובד כוכבים זיקן וערין
ושראול ובנן זיקן ואסר
זיקן. וכן ר' יעאזר ר' י'
אסרין: ההרצנים והגונן
של עובדי כוכבים אסורין
[אסורין] אסורא אסרין
דב' ר' מאי. וזחא' וזחא'
לחיס אסורין יבשם
מותרין. ומפרש לן
בתן ר"ב חדש. יבשין
לאחר ר"ב חדש. אמר
ר' יוחנן כשהן אסורין
בתן ר"ב חדש אסרין
בהנאה אסורין. לאחר
ר"ב חדש אסרין. באכילס
מותרין. א"ר זבד דורדי
דעובדי כוכבים בתן ר"ב
חדש. וזחא' וזחא' וכן

(א) בירושלמי לפנינו כאן
בהלכה ד' איתא דר"ע היה
רוצה ללמוד בן בק"ו דמה אם
אין זפוחות מותרין
בשנתקלפה ויפתן לא כ"ש אבל
כשבא אלל חביריו אמרו דע"י
זפת הו' בולעות וז"ע.